

Economia i Empresa

DESAFIAMENTS EN AUDITORIA

OPINIÓ

Antoni Gómez

President del Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya (CCJC)

Dues de les primeres activitats impulsades per l'entitat col·legial que m'honora representar un cop assumida la seva presidència –després de la magnífica tasca feta per qui m'ha precedit, **Daniel Faura**– comparteixen un element transicional pel que tenen d'assumpció de nous desafiaments i la disposició a afrontar-los.

La incorporació de talent jove esdevé a dia d'avui un repte per a la professió auditora. I ho és també una major presència de la dona en tot allò que té a veure amb el desenvolupament professional al sector, però també la seva plena incorporació en àmbits de representativitat (i de decisió) col·legial i institucional.

Ho estableix de forma incertada l'objectiu número cinc de l'Agenda 2030 de l'ONU per al Desenvolupament Sostenible (a saber: igualtat de gènere, en un sentit ampli); sense cap mena de dubte, això és fonamental i ens competeix a tota la socie-

tat.

És per aquest conjunt de circumstàncies que hem de valorar de manera molt positiva una dada sorgida de la celebració d'una iniciativa (Auditor per un Dia) per la qual un grup d'estudiants universitaris han tingut l'ocasió d'integrar-se durant una jornada laboral completa en l'equip d'una firma d'auditoria.

Parlava d'una dada. Fixin-s'hi bé: un 80% dels estudiants que han pres part en aquesta activitat han estat dones. Si la xifra fos, a més de prou esperançadora, l'expressió d'una tendència (és a dir, d'una transició envers la normalització en el mitjà termini), no en tinguin cap dubte: ens trobariem en el camí adequat.

Per la nostra part, ens mou la convicció que per als joves la professió auditora representa una excel·lent escola de formació tant en allò que té a veure amb la continuació i evolució de la seva carrera professional en l'exercici de la pròpia activitat auditora, com

La major presència de la dona al sector suposa un repte.

alternativament en el cas de desenvolupament ulterior de posicions clau a les organitza-

cions.

Al costat d'això, i des d'una doble òptica, l'impuls de la innovació s'erigeix en un altre dels grans reptes per a la nostra professió. En primer lloc, a fi i efecte de contribuir al desenvolupament de noves demandes socials relacionades amb l'exercici de l'activitat, tant al sector privat com al públic; en segon terme, però no menys important, per reforçar el seu caràcter d'interès públic amb l'aprofitament de les potencialitats que presenten les noves tecnologies i en benefici de la creixent exigència (social i legislativa) de transparència i retiment de comptes.

Precisament, sobre el nou paradigma tecnològic ha debatut el sector en una altra jornada centrada a albirar les perspectives de l'auditoria del sector públic. La conclusió, compartida per totes i tots els presents a l'acte, ha estat que la tecnologia permet (i ho farà encara de forma més evident en el futur) l'accés a una quantitat ingent de dades, i que aquesta realitat modelarà (ben cert que amb l'ajuda del ja inevitable *blockchain*) l'enfocament i la pràctica auditora.

La incorporació de talent jove i una major presència de la dona esdevenen a dia d'avui reptes per a la professió auditora

La morositat entre empreses registra un repunt al primer semestre de l'any

► El període mitjà de pagament se situa en els 82 dies, per sobre dels 80,9 registrats a finals de 2017

EUROPA PRESS/DdG MADRID

■ La morositat entre empreses va registrar un repunt al primer semestre de l'any, després que el període mitjà de pagament se situés en els 82 dies, per sota dels 84,8 dies registrats al primer trimestre, però per sobre del període mitjà de pagament registrat a finals de 2017 (80,9 dies), segons reflecteix l'índex sintètic de morositat empresarial que tradicionalment elabora Cepyyme.

El deute comercial en retard es va incrementar fins al 74,9% del total del crèdit comercial, «confirmant la tendència de creixement de la morositat empresarial en cicles alcistes com el que viu l'economia espanyola». Segons Cepyyme, aquesta tendència permet preveure que, si es mantenen les

previsiones de creixement, el ritme d'increment de crèdit comercial en mora «segueix sent important en els pròxims mesos».

Tot i l'increment del crèdit comercial en mora, el cost de la morositat s'ha mantingut a l'entorn del 0,1% del PIB, aproximadament en 1.089.000 euros, «contingut per la lleu reducció del període mitjà de pagament i el manteniment dels tipus d'interès».

Tenint en compte la mida que tenen les empreses, les microempreses van reduir en tres dies el termini mitjà de pagament durant el segon trimestre de 2018, fins als 78,6 dies. Aquestes paguen les seves factures amb set dies d'antelació respecte les empreses mitjanes, que superen en més de 25 dies el termini de pagament legal (85,7 dies, davant dels 60 dies que estableix la Llei). Per la seva banda, les petites empreses van reduir el seu termini mitjà de pagament fins als 80,9 dies, davant dels 86,7 dies registrats al trimestre anterior.

«Aquestes dades confirmen que, a mesura que augmenta la grandària empresarial del deutor, els retards en els pagaments de les factures s'incrementen com a conseqüència del major poder de negociació del que solen gaudir aquestes empreses en les seves relacions comercials, el que suposa un desgreu per al finançament del circulant de les empreses més petites, que solen suportar períodes amb cobraments més dilatats i de pagaments més reduïts», segons l'informe.

Per sectors, la indústria agroalimentària i la distribució alimentària, amb un període mitjà de pagament de 74,1 i 74,8 dies, respectivament, són les branques d'activitat més ajustades al període legal de 60 dies, mentre que els sectors del tèxtil i construcció i producció són els que pitjors comportaments tenen, segons l'índex de morositat.

Pel que fa a les comunitats autònomes, Aragó i Castella i Lleó s'han consolidat com les autono-

El tèxtil és un dels sectors que presenten pitjor comportament.

mies amb menors períodes mitjans de pagament entre empreses. Per contra, entre les comunitats amb els majors retards de pagament destaquen Múrcia, Andalusia i Madrid.

Tenint en compte les administracions públiques, el butlletí mostra un millor comportament d'aquestes en relació amb el tri-

mestre anterior. Destaca el comportament de les comunitats autònomes, ja que són les administracions que presenten menors terminis de pagament als seus proveïdors.

Per contra, les corporacions legals, malgrat haver reduït al primer semestre a 33 dies els seus terminis mitjans de pagament, fins als 63 dies, segueixen sent les entitats públiques que més triguen a pagar.